

**Venerabilis Bedæ Presbyteri Anglo-Saxonis, Doctoris
Ecclesiæ Vere Illuminati Opera Theologica, Moralia,
Historica, Philosophica, Mathematica & Rhetorica,
quotquot hucusque haberi potuerunt omnia**

In Vetus Et Novum Testamentum, Salvberrimis In Moysis Pentatevchvm,
Tobiam & Iobum, Libros Regum, Davidis Pasalmos, Parabolas Salomonis &
Cantica, Prophetas &c. explanationibus & Quæstionibus enodata:
Moralibus doctrinis & expositionibus in quatuor Evangelistarum Evangelia
illustrata: facundissimis ...

Beda <Heiliger>

Coloniæ Agrippinæ, 1688

Elenchvs Primi Tomi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72031)

sermonem fecisset & conclusisset, per omnia sæcula sæculorum: Lapidēs responderunt, Amen Venerabilis Beda. *Hæc tibi de indito ipsi cognomento Venerabilis, De quibus cum nihil Beda affectator discipulus dicat, post ipsum ista excogitata esse videri possunt, quæ nec à Tritheimio esse recepta noscuntur.*

Porrò ista quidem vel ex eo saltem erroris redarguuntur, quod ejusmodi titulus, Venerabilis, communis alio qui presbyteri omnibus, incognitus majoribus fuisse videtur, qui eundem Bedam non isto, sed alio titulo nominarunt: siquidem Hildwinus in Areopagitico, auctor ejusdem sæculi, ipsum, sanctum Bedam presbyterum nominat, sicut & Marianus Scotus, cum de ipso ait: Sanctus Beda presbyter Anglicus, computatur, his temporibus clarus habetur.

Albinus Flaccus & ipse Anglus, atque ejusdem temporis scriptor, cum eum citat, Bedam Sacerdotem doctorem eximum appellat, in libro de divinis officiis: & Amalarinus, qui & ipse eodem sæculo vixit, citans sæpè Bedam, nunquam eo titulo, Venerabilis, ornatur, sed potius honoris causa, interdum Dominum Bedam appellat. Usuardus qui & eodem vixit tempore, simpliciter absque illo, Venerabilis, titulo nominat Bedam; adeò ut appareat inanis ea, quæ asseritur ejus tituli causa. Porrò vitam Bedæ à Cuthberto Abbate scriptam fuisse, Molanus testatur, sed carere ea, maximo detrimento veritatis. Tanto doctore jure semper gloriosa est sancta Ecclesia Anglicana: quem cum rejiciant filii desertores, qui, loco ipsius Pseudoapostolos a errantes, & in errorem mittentes, abeuntes retrò post satanam sunt secuti: in futuro sæculo ante iudicium magis Dei, tanto instante accusatore sententiam damnationis accipient. Baron.

a Iud. Epist.

Laudavit eum laudatissimus vir sanctus Bonifacius Germaniæ Apostolus, in Epistola ad Cuthbertum Abbatem ejusdem monasterii, his verbis: (In reera rogamus, ut aliqua de opusculis sagacissimi investigatoris scripturarum Bedæ Monachi, quem nuper in domo Dei apud vos vice candelæ Ecclesiæ, scientiâ scripturarum fulsisse audivimus, conscripta nobis transmittere dignemini: & si vobis laboriosum non sit, ut donum unum nobis grande solatium peregrinationis nostræ transmittatis.)

*Partem unam.

Et in Epistola ad Egbertum Eboracensem Archiepiscopum in his verbis: (Modo autem inhiante desiderantes flagitamus à vobis ad gaudium, ut memores nostri eo modo, quo & ante mecum fecistis, aliquam particulam, vel scintillam de candelâ Ecclesiæ, quam illuxit Spiritus sanctus in regionibus provinciæ vestræ, nobis destinare curetis; id est, ut de tractatibus, quos spiritualis presbyter & investigator sanctarum scripturarum Beda referendo composuit, partem qualemcunque dignemini mittere. Maximè autem (si fieri possit) quod nobis prædicantibus habile, & manuale, & utile esse videtur super Lectionarium annivertarium, & Proverbia Salomonis, quia commentarios super illa eum condidisse audivimus.)

Vulgatam editionem sacrosanctæ Scripturæ, velut alter Spiridion acerrimè semper defendit, Nam cum in Actis Apostolorum pleraque ex Græco aliter quàm vulgata haberet, transtulisset, hanc confessionem præmississe voluit: *Lectorem, inquit, admono, ut hæc ubicunque fecerimus, gratia eruditionis legat, non in suo tamen volumine velut emendatã interferat, nisi forte ea in Latino Codice suæ editionis antiquitus sic interpretata repererit.*

Libro illo, quem Eusebius Pamphili de Paschate scriptum Constantino obtulit deceptus, per errorem scripsit libro de rat. temp. cap. 42. Eusebium Pamphili fuisse auctorem numeri illius, qui Aureus nuncupari consuevit, decem & novem annorum periodum continens, quem teste S. Ambrosio, Epist. ad Episc. Provinc. Æmiliæ à Patribus Nicæni Concilii, & potissimum Alexandrinis Episcopis concinnatum esse constat. Id quod scribit de Augustino Anglorum Episcopo, post Anglorum conversionem factam ad Ætherium Episcopum Arelat. in Galliam misso, ut ab eo Episcopus ordinaretur, Sancti Gregorii testimonio corrigitur, qui in Epistola 30. lib. 7. testatur, illum à Germaniæ

Episcopis ordinatum fuisse Episcopum, priusquam Angliam intraret.

FINIS VITÆ BEDÆ.

ELENCHVS PRIMITOMI.

Unabula grammaticæ artis Donati	Pagina 1	Bridferti commentariolus in eundem	142
De octo partibus orationis, liber	14	De argumentis lunæ	143
De arte metrica, liber	25	Ephemeris, sive computus vulgaris	169
De schematibus Scripturæ, liber	42	De embolismorum ratione computus	215
De tropis sacre scripturæ, liber	47	Decennovales circuli	254
De orthographia, liber	53	De cyclo paschali	321
De arithmetis numeris, liber	72	De mundi cœlestis terrestrique constitutione, liber	324
De computo dialogus	85	De musica theoricâ	344
De divisionibus temporum, liber	89	De musica quadrata, seu mensurata	351
De arithmetis propositionibus	100	De circulis spheræ, & polo	365
De ratione calculi	111	De planetarum & signorum cœlestium ratione	369
De numerorum divisione	123	De tonitruis, libellus	387
De loquela per gestum digitorum, libellus	127	Prognostica temporum	390
Bridferti Rameiensis in eundem libellum commentariolus	128	De mensura horologii, libellus	392
Joannis Noviomagi scholia in eundem	129	De astrolabio, libellus	394
De ratione unciarum, libellus	141	De nativitate infantium, libellus	397
		De minutione sanguinis, libellus	398
		De septem mundi miraculis, libellus	401
		Hymni	407
		De ratione computi, libellus	418